

[Gert Petersen.]

korrupt, selvisk og ude af stand til at gennemføre de sociale reformer, der er et af de store problemer bag krigen.

Nu er præsident Johnson kommet med et tilbud. Han har delvis efterkommet den opfordring, en række stater har fremsat, herunder også Danmark, om bombestop over Nordvietnam. Jeg var skeptisk, må jeg sige, allerede da jeg hørte den amerikanske præsidents tale i fjernsynet. Et delvis bombestop, som ledsages af, at man vil sende yderligere 25.000 mand tropper til Vietnam og intensivere opbygningen af den sydvietnamesiske hær, det var i hvert fald ikke noget, der lød helt logisk. Efter det, som nu er kommet frem om det såkaldte bombestop, forekommer dette tilbud fra præsident Johnson mig at være et rystende bedrag over for verdensoffentligheden, et selvfølgelig bedrag. Jeg har i den henseende det amerikanske blad New York Times at henvise til, som citeres i det nummer af Berlingske Aftenavis, der netop er udkommet, med et par linjer, hvor man karakteriserer det, der er sket. Jeg citerer:

„De sidste to dages luftangreb dybt inde i Nordvietnam har sprængt et 300 km bredt hul i troværdigheden til præsident Johnsons seneste freudsudspil.“

Jeg ved ikke noget om, hvordan Hanoi vil reagere. Måske vil det være taktisk klogt af Hanoi efter nogen tid at optage forhandlinger i denne anledning. Måske er de også ved at være trætte af krig. Det tilkommer ikke os midt i vor bekvemmelighed at give dem, der får bomberne ned over sig, gode råd, men så meget ved jeg, at præsident Johnson har ikke tilnærmelsesvis imødekommet den betingelse, Hanoi har stillet for optagelse af forhandlinger, vel at mærke en betingelse — altså dette med absolut bombestop — der faktisk er en deeskalering af Hanois oprindelige betingelser, altså et, må man formode, absolut minimum. Og jeg må hertil føje, at når den amerikanske præsident i sin tale forleden aften søgte at fremstille det, som om han derved udviste god vilje og i alt væsentligt imødekom Hanois betingelser, så førte han sine tilhørere — og det var vel det meste af den vestlige verden — bag lyset. Det ved vi nu. Vi ved det, belært af kendsgerningerne, af

de fortsatte bombardementer, og det bør man drage sine konklusioner af. For mit vedkommende kan konklusionen kun være en yderligere bekræftelse af, at Johnson ikke lægger op til en fredelig politisk løsning i Vietnam, men kun ønsker at få det til at se sådan ud og endda kun har ringe held med sig.

På denne baggrund vil jeg stille følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget tilslutter sig udenrigsministerens ord i redegørelsen af 3. april 1968: „... at en realistisk erkendelse må føre til, at en betingelsesløs indstilling af bombningerne af Nordvietnam er den første forudsætning for, at forhandlinger kan komme i gang“, konstaterer folketinget med dyb bekymring, at store dele af Nordvietnam fortsat er genstand for omfattende amerikanske bombeangreb, og opfordrer regeringen til at gøre det klart for USA, at bombestoppet efter dansk opfattelse bør omfatte hele Nordvietnam.“

Tinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Gert Petersen: Af det, jeg har sagt, vil man forstå, at jeg personlig gerne havde valgt betydelig skarpere ord, men spørgsmålet forekommer mig at være så betydningsfuldt, at man må prøve på at enes så langt som overhovedet muligt, uanset om enigheden skyldes, at man går ud fra principielt, at De Forenede Stater har uret i Vietnamkrigen, eller man har en anden opfattelse, men i hvert fald er enig i dette, at der bør komme forhandlinger i gang. Derfor har jeg udformet mit dagsordensforslag således, at det ikke kan tages til indtægt ensidigt for de andre synspunkter, jeg her har gjort gældende, og det er i den ånd, jeg anbefaler det til vedtagelse.

Men derudover, må jeg føje til, vil jeg henstille, at man alvorligt tager hele den danske politiske og militære tilknytning til USA op til fornyet overvejelse. For at sige det meget mildt: den amerikanske fremfærd i Vietnam — og hele Vietnamkrigen har